

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, Sive Institutiones & Praxes Tum Vitæ, tum Officii Pastoralis

Musart, Charles

Monachii, 1654

Capvt VII. Zelus diuini honoris, & Salutis Animarum

urn:nbn:de:hbz:466:1-41616

alia, sui impotentissimum elementum, obuia quæque ambit, lambit, carpit, edit, vorat : si nihil assequitur, quod appetit, petitque, se ipsum depascitur, atque exedit.

Verum non omnis zelus virtutis aut laudi vertitur. Optimus ille, qui zelus est diuinæ gloriæ, & salutis animarum, quanquam hæc vix distinguere possunt : Quippe cum ad diuinam gloriam referatur animarum salus, qui diuinæ gloriæ vehementer ardens, idem animarum salute flagret, necessarium est. Itaque, qui harum duarum rerum zelo incensus est, nihil non cogitat, nihil non loquitur, nihil non agit, quo Dei honorem, & salutem aliorum impatienter, impotentèrque procuret; ea verò, quæ aduersantur, aut sunt inimica, hostiliter persequitur, neque cessat, quin in se conuertat; nihil verò assequatur, languet, contabescit, & se depascendo extinguatur.

NVM.

NUM: II.

Exempla.

Cogita tu hinc mihi ex multis sancto zelo inflammatis, ex quibus erumpunt hæ flammæ, Jeremias, Dauides, Paulos. *Factus est in corde meo, quasi ignis exestuans; audiui enim contumelias multorum, & terrorem in circuitu. Tabescere me fecit Zelus meus: vidi prænarrantes, & tabescebam: Vide iam ex illo igne liquescentes lacrymas: Exitus, id est, lacrymarum fontes, deduxerunt oculi mei, quia non custodierunt legem tuam.* Moysen fileo. dic quæso, quis & qualis est Paulus? Evolve Epistolas: ardent, singulæ sententiæ non ignes sunt, aut flammæ; sed incendia. Præterea vide Pauli sectatores Chrysostomum, Ambrosium, tres Gregorios, & recentioris memoriæ Carolum Borromæum. Hoc scilicet verè, & propriè Pastoritium, zelare Domini gloriam & animas: ac te quidem, mi

Neo-paroche adhuc vt omnia initi
solent, feruere arbitror: verum si te
cum summis illis viris conferas, tepi
dus es, ne dicam frigidus: suggeran
igitur quasi malleolos, & faces; qui
bus te vehementiùs incendam.

NVM: III.

Incentiua.

Primùm expende suis moment
mumus, quod suscepisti. Pasto
es; pastoris est vigilare, excubare,
speculâ omnia circumspicere, ne qu
vel clàm, vel apertè irruant lupi Tar
tarei, qui perpetuò prædæ inhiant
vi obfistendum, ne gregem impetant
extrahendum ex ipsis faucibus, si ou
culam rapuerint, etiam, si opus est
occumbendum: ita vigilabant, ita
pugnabant Iacob, & David pastores
Die noctuq³, ait ille, estu urebar, & gela
somnisq³, fugiebat ab oculis meis. Et alter
Pascebat, inquit Sauli, seruus tuus patris
sui gregem: & veniebat leo, vel ursus, &

tolle -

tollebat arietem de medio gregis, & persequeretur eos, & percutiebam, eruebamque de ore eorum, & illi consurgebant adversum me, & apprehendebam mentum eorum, & suffocabam, interficiebamque eos. Agnosce officium boni pastoris, graphicè describit illud Ezechiel c. 34. *Quod infirmum in grege est, consolidare; quod agrotum, sanare; quod confractum, alligare; quod abiectum, reducere; quod perierat, querere.* Hoc princeps pastorum Christus fecit: verè bonus pastor, qui etiam animam posuit pro ouibus suis: superaria munus, quod suscepisti, à te exigat: atqui ad ista animis opus est non remissis, aut tepidis: sed acribus, atque vehementer incensis.

Præterea incendere te debet operis suscepti magnitudo, & præstantia. S. Gregorius *nullum omnipotenti Deo par esse sacrificium zelo animarum pronuntiat; affirmat S. Chryl. quamvis perpetuum cum corpore bellum incensas, quantumvis ieiunia producas, hu-*

mi cubes, opes in egenos profuderis, his omnibus vel vnum salutis alienæ zelum gratiorem esse: sed nihil ad commendationem, laudemq; præstantius quàm quòd, velut ex oraculo, effatus est S. Dionysius, *omnium diuinorum operum diuinissimum esse, cooperari Deum in salutem animarum.* Et sanè quid potest esse diuinius, quàm cum Paulo gloriari in Domino posse, *Christi factus sum ego minister, qui nunc gaudeo in passionibus pro vobis, & adimpleo ea, quæ desunt passioni Christi, in carne mea, pro corpore eius, quod est Ecclesia, cuius factus sum ego minister.* Valet præterea ad ignem illum in te excitandum dignitas, & pretium vnus animæ, quam Deus tanti æstimat, vt pater æternus non dubitaret Filium vnigenitum dare, neque filius detrectaret seipsum tradere crudelissimæ, & ignominiosissimæ morti, vt animas redimeret. *Redempti enim sumus, non corruptibilibus auro & argente; sed sanguine Filii Dei*

& qui

Et quidem ad ultimam unciam profuso:
nam ideo aperiri sibi mortuo cordis
latus voluit, ut si quæ gutta superes-
set: effunderetur. Neq; ardentissimã
hunc zelum frigida mors extinxit.
Etiamnum in cælo salutis nostræ zelo
ardet: etiamnum iterum, iterumque
promptus, si opus foret, eisdem cru-
ciatus subire, eandem in cruce mortem
obire animarum causâ; idq; in claris-
simâ visione Carpo olim demonstra-
uit: ut sanctus Dionysius scripsit epi-
stolâ ad Demophilum.

Deniq; cogita præmium, quod post
hanc vitam manet eos, qui animas ab
inferis extractas cælo adscribunt: *Ful-*
gebunt illi, ex Danielis vaticinio, tanquã
stella in perpetuas æternitates; quæ Aureo-
la est eorum, qui alios ad iusticiam e-
rudiunt: & quantum putas fore gau-
dium, cum eos in gloriâ cælesti tri-
umphantes conspicient, quos ipsi suo
studio, atq; operâ è vitiis ad virtutes
traductos ad eam meritorum segerem,

56 *Manualis Parochorum*
meritiq; lauream triumphī prouexerunt? Lætābuntur profectò coram DEO, sicut qui lætantur in messe; sicut exultant victores captâ prædâ. Verùm quid his diutiùs immoror? Quia ingessi malleolos, & faces; incentiua hæc sufficiunt, etsi fortè sis marmore & chalybe frigidior; nam etiam hæc admotis ignibus incallescunt.

INSTI